

Ali, u štali?!

Božićni igrokaz za prvopričesnike

Autor: Ana Penić

Lica:

- **Isus**, dječak od sedam godina
- **Marija**, njegova majka
- **Josip**, njegov poočim
- **Nefertiti** – djevojčica Egipćanka
- **Raik** – dječak Egipćanin
- **Fatima** - djevojčica Egipćanka

Radnja se događa u Egiptu, gdje je Isus sa svojim roditeljima još izbjeglica

Pjesma: Jingle Bells (na engleskom) pjevaju mali Egipćani s lampionima u ruci:

Jingle bells, jingle bells, jingle all the way,

Oh, what fun it is to ride in one horse open sleigh. (2x)

Isus, svome ocu, Josipu, koji ga drži za ruku: Abba, što ovi pjevaju? Ništa ih ne razumijem.

Josip: Ne znam... Nešto o snijegu, smijehu, konjima, zvončićima, koliko sam shvatio!

Evo, već smo sedam godina ovdje, i još ne razumijem što to oni slave. Nekog od svojih bogova valjda, ne znam!

Dolazi Nefertiti, djevojčica, Egipćanka, sva „skockana“ i dotjerana: Hej, Isuse, kako si? Dođi, pridruži nam se. Igraj se s nama.

Josip (Isusu): Ti poznaješ ovu „young lady“? Ti razumiješ što ona govori?

Isus: Da, to je Nefertiti, kći onog gospodina kod kojega ti povremeno radiš.

Josip: Pa kakvo to ime ima? Tako dugačko.

Isus: To je po egipatskoj božici. Ili kraljici. Nisam siguran... Kad Egipćani imaju toliko bogova i božica i toliko faraona i kraljica. Nisam ih sve zapamtio.

Josip: E, vidiš sine, kako smo mi sretni! Mi znamo da postoji samo jedan Bog. Znamo da je On stvorio nebo i zemlju i sve na njoj. I da je taj Bog dao Mojsiju zapovijedi, i po Mojsiju nas izveo iz Egipta.

Isus. Ali mi **jesmo** u Egiptu? Kako to?

Josip: Eh, sine moj, to je duga priča. Kad si se ti rodio u Betlehemu judejskom, okrutni kralj Herod je naredio da se svi dječaci do dvije godine, ubiju. Mi smo zato s tobom bježali u Egipat, ali ćemo se vratiti u našu Svetu zemlju. Kao što se sav izraelski narod vratio iz Egipta, tako ćemo i mi.

Isus: Stvarno? Vratit ćemo se u Judeju! Juuhuu! Ne znam gdje je, ali sam zapamtio kad ste mi ti i mama pričali o Betlehemu, o anđelima, o cijelim korovima anđela koji su pjevali kad sam se ja rodio. A kad ćemo se vratiti? Jedva čekam da vidim taj Betlehem i čujem te anđele. Oni sigurno i sad tamo pjevaju.

Dolazi dječak, Raik: Isuse, dođi! Igraj se s nama! Imamo igračka koliko hoćeš. Mi slavimo boga sunca, a ja slavim rođendan. Znaš, bog sunca ti je kad je dan duži, a noć kraća. To mi je rekao moj tata. A možda ću i ja jednom biti bog. Kad budem velik k'o moj tata. Svi su egipatski bogovi veliki.

Josip: Idi, igraj se s djecom. Vidiš kako te vole. I daj Raiku ovu igračku. Ovog drvenog konjića. Napravio sam ga baš za njega. To mu je moj poklon za rođendan. Da znaš samo kako su njegovi roditelji bili dobri prema nama kad smo se, s tobom - bio si ovoliki (*pokazuje rukama*) - našli u Egiptu. Izbjeglice! Bez igdje ičega. Raikovi mama i tata su nas prvi prihvatili i smjestili u svoju kuću. Ti se s njim igrao. A dobrota se ne zaboravlja, sine moj. Daj mu ovog konjića.

Isus: Haa! Wow!!! Kakav krasan konjić! Ja nemam ovakvog. Ma ja nemam nikakvog konjića. Samo magarčiće. Abba, tata, tatice, je l' baš moram dati ovog konjića. Vidi kako je krasan! Ja bih se s njim igrao, a Raiku bi dao magarčića. Bilo kojeg. Neka sam izabere! Imam ih toliko da ih više ni ne brojim... Može?

Josip (sa smiješkom, ali odlučno): E, ne može! Konjić je za Raika! A tebi ću napraviti još jednog magarčića.

Isus: A zašto? Zašto za Raika praviš konjića, a meni samo magarčiće. I ovce, i vola, i janjce, a nikada konjića. Ni jednoga nemam. Evo, ja ću njemu dati dva magarčića, a zadržat ću ovog konjića. Važi?

Josip, sa smiješkom, ali odlučno: Ne važi! Raiku ćeš dati konjića, a ako hoćeš, napraviti ću cijelo stado ovčica, janjaca i magarca, i vola uz to!

Isus: Ti mene ne voliš! Zato mi nećeš napraviti konjića kojeg tako jako želim. Sad vidim kakav si ti tata! I meni je rođendan, a ti mi nećeš napraviti konjića. Uvijek samo magarčiće i ovčice... Dosta mi ih je već!

Dolazi **Marija:** Dragi moji, dođite, ručak je već na stolu. Isuse, dovedi svoje prijatelje. Ima i za njih – i hrane i darova... Pa rođendan ti je!

Isus: Aha. Dobit ću dar, ali ne konjića. Kad tata voli Raika više nego mene.

Fatima, egipatska djevojčica: I ja? I ja mogu doći? Ali ja nemam poklon za Isusa... Ja nemam ni konjića, ni magarčića, ni lutku. Imam samo malog bracu, pa mi je on – kao igračka. Kao živa lutka.

Marija: Drago moje dijete, samo ti uđi! Ti nemaš sestru, ja nemam kćer. Eto, budi mi kći! I dođi kad god želiš. Bit će mi drago da pričam malo i s djevojčicom. Naučit ću te plesti, mijesiti kruh i kolače i – pričati priče. Bog je stvorio mame i bake da djeci pričaju priče... *Grli ju i uvodi u sobu.*

Nefertiti: Mogu li i ja? Mama i tata će se ljutiti što se igram i družim s izbjeglicama, ali Isus je tako drag. Lijep je k'o anđeo s egipatskih slika i dobar kao bog sunca – Ra! I baš mi je lijepo kad se s njim igram.

Marija: Ma, naravno! Mi ne pravimo razlike! Svi smo mi Božja djeca. Samo uđi.

Nefertiti: Ali ni ja ja nemam poklon. Moja mama kaže da se u goste uvijek dolazi s poklonima za djecu. I da djeca moraju biti mirna u gostima.

Marija: Samo ti uđi! I igrajte se do mile volje! S čim god hoćete!

Nefertiti (kad je već ušla u sobu): Ma, tko ste vi zapravo? Odakle ste došli? Zašto govorite tim nekim groznim jezikom? Skoro ništa ne razumijem. Je li vama tako teško naučiti naš jezik? I ova vaša kuća – tako je siromašna... I Isusove igračke – same ovce i janjci, i volići i magarčići... Toliko ovaca, janjaca, volića i magarčića nisam vidjela ni uz piramide, kad sam s ocem išla tamo. Znao, tamo se uvijek nešto prodaje, pa i dječje igračke.

Marija: Djeco draga, svaka ovčica i svaki magarčić kojeg Josip za Isusa napravi ima svoju priču.

Raik: Kakvu priču? O zmajevima,?

Fatima: O bogovima i božicama?

Nefertiti: O piramidama i faraonima? O kraljici Nefertiti. Po njoj sam dobila ime.

Raik: A ja sam dobio ime po bogu sunca Ra! Jer sam se rodio na njegov rođendan.

Marija: E, djeco, to je priča o Isusovom rođenju. Zanima vas?

Djeca: Daaa! I u toj su priči ovčice i magarci i volovi? Baš zanimljivo!

Nefretete: I egipatski bogovi, faraoni i „faraonke“ i kraljice?

Marija pjeva hrvatsku božićnu pjesmu:

„Djetešce nam se rodilo.

U jasle se položilo.

Isuse, mileni Bože moj,

Srce ti dajem da sam tvoj“

Uči ih pjevati, stih po stih. Sve dok dok ne nauče.

Nefertiti: Jesam li ja dobro razumjela? Isus se rodio u štali?

Marija: Da, dijete drago, Isus se rodio u štali!

Nefertiti: U štali? Stvarno? U pravoj štali? E, moram pitati? Pa kakva ste Vi to majka? I kakav ste Vi to otac? Dijete roditi u štali? Koja grozota! U štali? Fuj! Pa zar nije bilo svratišta?

Josip: čita izvještaj o rođenju Isusa iz Lukina evanđelja:

„I dok su bili ondje, navršilo se vrijeme da rodi. I porodi sina svoga, prvorođenca, povi ga i položi u jasle jer za njih nije bilo mjesta u svratištu.

A u tom kraju bijahu pastiri: pod vedrim nebom čuvali noćnu stražu kod svojih stada. Anđeo im Gospodnji pristupi i slava ih Gospodnja obasja! Silno se prestrašiše. No anđeo im reče:“Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Krist Gospodin. I evo vam znaka: naći ćete novorođenče povijeno gdje leži u jaslama. I odjednom se anđelu pridruži silna nebeska vojska hvaleći Boga govoreći:

Slava na visinama Bogu,

A na zemlji mir ljudima,

Miljenicima njegovim!“

Čim anđeli otiđoše od njih na nebo, pastiri stanu poticati jedni druge: „Hajdemo dakle do Betlehema. Pogledajmo što se

dogodilo, događaj koji nam obznani Gospodin.“ I pohite te pronađu Mariju, Josipa i novorođenče gdje leži u jaslama. Pošto sve pogledaše, ispriповjediše što im je bilo rečeno o tom djetetu. A svi koji su to čuli divili su se tome što su im pripovijedali pastiri“ (Lk 2, 6-18).

Djeca slušaju vrlo pažljivo. Isus također sluša, kao da to čuje prvi put. Svi se okupljaju oko Marije, sjedaju na pod, dok ona počinje pjevati i uči ih:

Marija pjeva: ... *Uči ih pjevati hrvatske pučke božićne pjesme, po izboru vjeroučitelja. Najprije ih uči stih po stih, a potom cijelu pjesmu... Jednu ili više, ovisi o raspoloženju.*

Na kraju – djeca s Marijom, Isusom i Josipom pjevaju:

„Narodi nam se kralj nebeski

Od Marije, čiste Djevice.

Na tom mladom ljetu,

Veselimo se! MLADOGA KRALJA MI MOLIMO:

Daj nam Bog zdravlje, k tomu veselje!

Na tom mladom ljetu – svega obilja!

Marija ih sve ljubi! Isus im daruje licitarska srca. Djeca uzimaju dar, zahvaljuju.

Sad Nefertiti ponovno govori: Moram priznati, krasna priča! Isuse, sad znam zašto imaš toliko magarčića i ovčica! Ali mi nikako ne ide u glavu – zašto si se rodio u štali? Pravoj, pravcatoj štali? Ja to ne mogu ni zamisliti!

Marija i Josip ju grle: Ne brini, dijete drago! Ni mnogi odrasli to ne razumiju! Ali ostani s nama! Proslavi s nama Isusov rođendan. Sad kad smo te upoznali, upoznaj i ti nas. To naš Bog želi. Da se svi bolje upoznamo i da se svi više ljubimo. Naučit ćemo te još jednu pjesmu:

Svim, na zemlji, mir, veselje

Budi polak dobre volje

To sad nebo navješćuje

I glas s neba potvrđuje...